

POVĚSTI MORAVSKOTŘEBOVSKA

Jana Martínková, Jiří Šmeral

Poklad pod kamenem

Severovýchodně od Dětrichova prochází lesní cesta, která spojuje Petrušov a Prklišov. V jednom místě vede přes paseku, v jejímž středu ční velký kámen, dříve nazývaný Geldstock. Kdysi prý žila v Petrušově chudá vdova, které se jedné noci ve snu zjevil švédský voják a nabádal jí, ať kope u tohoto kamene, že najde více peněz, než může utratit. Žena však podivnému snu nevěřila. Když se jí ale švédský voják zjevil podruhé a pak i potřetí, svěřila se jednomu příbuznému. Ten s ní šel na paseku, ale schválně nekopal dost hluboko a předstíral, že nic nenašel. Příští den šel ke kameni sám a vykopal velké množství peněz, které si nechal pro sebe. Vdově se znovu zjevil švédský voják, který jí řekl, že byla podvedena, ale že podvodník si plodů svého činu dlouho užívat nebude. Nepoctivý příbuzný skutečně brzy zemřel.

Poklad v pařezu

Od hostince na jižním konci Petrušova vede lesní cesta do Maletína. V jednom místě při ní stával mohutný starý ztrouchnivělý pařez, kterému se říkávalo Geldstock. Před mnoha lety se jedné ženě z Petrušova zdálo, že má jít o půlnoci s rýčem a lopatou na toto místo hledat poklad, který zde byl kdysi ukryt. V jedné z mnoha dávných válek prý byla pod pařez zakopána válečná pokladnice, aby nepadla do rukou nepřítele. Nejdříve žena na sen nedala, když se však v následujících nocích opakoval, uvěřila, že by na něm mohlo být něco pravdy. Bázlivé ženě se však tento podnik nezdál dost bezpečný, proto se svým snem svěřila několika známým. Ti se vydali hned následující noc na místo, které jim žena popsala. Kopali zde a opravdu našli poklad, tak jak to bylo předpovězeno ve snu. Šťastní nálezci se rozdělili a přes noc se z nich stali boháči. Ještě po několika desetiletích prý jejich rodiny vděčily této události za svůj blahobyť.

Čarodějná kniha

Před mnoha a mnoha lety žil v Petrušově muž jménem Johann Heger, o němž se ve vsi i v okolí říkalo, že je čaroděj. Svou čarovnou moc čerpal z tajemné knihy, kterou ukrýval za kamny, aby se nedostala nikomu nepovolanému do rukou. Jednou byl v neděli v třebařovském kostele na ranní mši, když tu ho přepadl nevysvětlitelný neklid, Rychle odešel z kostela a pospíchal domů. Jakmile prošel lesem a otevřel se před ním pohled do údolí, už z dálky viděl, co se stalo. Kolem jeho domu se vznášelo obrovské hejno velkých černých ptáků, kteří po něm blýskali očima. Když konečně bledý hrůzou vrazil do světnice, viděl, jak jeho děti sedí u stolu a předčítají z čarodějné knihy. Vytrhl jim knihu z rukou. Přinesl velký pytel plný hrachu, který rozházel všude po dvoře a ve stodole. Stále více dorážejícím ptákům přikázal, aby hrách sesbírali. Pak se vrátil do domu a četl v knize pozpátku od místa, kde jeho děti přestaly. Se čtením skončil právě ve chvíli, když byl pytel hrachu opět téměř plný. „Už nikdy tuto knihu neberte do rukou, „ řekl potom dětem, „kdybych nebyl skončil se čtením dřív, než ti pekelní ptáci všechn hrách sesbírali, roztrhali by vás na tisíc kousků!“